

той самъ хванълъ са за револвера си, поръчалъ на четирмата си стрѣлци да отговарятъ неприятелю съ своето оръжие и постаралъ са да са откачи отъ остаткитѣ, които го впримчили въ такова опасно положение. Но вече са разсѣмвало. Благодарение на смѣлостта и на присѣтствието на духа на рускитѣ моряци; благодарение и на помощта на члена отъ експедицията, румънския майоръ Муржеско, единъ отъ катеритѣ пѣленъ съ вода билъ исчерпанъ и отърванъ, а въ това време са откачила и *Ксенія* — катера на Шестакова. Дубасовъ далъ заповѣдь за отдалечаване назадъ и всички експедиция са върнѣла въ Браила безъ да има единъ убитъ или раненъ.

«Само съ волята на Всемогъщото провидѣние. — казва Дубасовъ, — азъ можъ да си обесня този фактъ, че ний излѣзохми неповредени отъ адския огънь, който Турцитѣ открихъ подиръ насъ и го продължавахъ цѣли двайсетъ минути.»

— Въ всичкото време на боя всички руски участници показали забѣлѣжително спокойствие и самообладание. Въ времето на боя не са чувалъ ни единъ гръмовитъ възгласъ; дружно и тържественно *ура* са раздало само, когато монитора вече потѣнѣлъ въ водата. Дубасовъ изнесълъ флага на броненосца *Хѣрзи-Рахманъ*. Когато участницитѣ излѣзли на брега, офицери и солдати били толкозъ развълнувани щото всички плакали и сѣ пригъртали.

Россия тържественно поздрави младитѣ герои Дубасова и Шестакова; Царя ги награди съ ордени св. Георгий 4 степенъ.